

Spm. nr. S 1084

13) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

»Hvor mange eksempler har ministeren på, at lønmodtageren er nægtet at gå på deltid?«

Bjarne Laustsen (S):

Nu har vi i de tidligere spørgsmål brugt tid på at snakke om jura, om aftaler og den danske aftalemodel osv. Og vi har måttet konkludere, at det eneste, der kommer ud af det her lovforslag, er, at man giver arbejdsgiveren en ret til at plage de ansatte om deltid. Retten hos den enkelte eksisterer ikke i virkeligheden – selv om det er det, man påstår – med det forslag, som regeringen lægger frem.

Og så er det, vi kommer til det nu: Hvor mange eksempler har ministeren så på, at lønmodtagere, som har ønsket det, er blevet nægtet at gå på deltid?

Det er i orden, når der ikke er nogen aftaler om det; hvis den enkelte arbejdsgiver siger, du kan ikke komme på deltid, ja, så er det o.k. Men hvor mange eksempler findes der egentlig, hvis man trækker hele skuffen ud?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til det spørgsmål kan jeg oplyse, at alene på det fælles DA/LO-område er der 6 pct., som slet ikke har adgang til deltid, og de spørger jo nok ikke nogen. Og næsten 60 pct. har kun delvis adgang til deltid, f.eks. på den måde at det alene er adgang til deltid ved nyansættelser, det drejer sig om. Og det er jo et ganske voldsomt omfang.

Jeg har selv sagt ikke nogen landsdækkende statistik over, hvor mange lønmodtagere der forøges har prøvet at komme på deltid, men da de fleste jo kender deres overenskomst, er det nok ikke så mange, der alligevel har prøvet.

Som jeg også tidligere har nævnt i dag, kan jeg derimod henvise til rapporten, der hedder »SiD'erne og arbejdstiden«. Af rapporten fremgår det, at 20 pct. af SiD'erne ønsker en kortere ugentlig arbejdstid, også selv om der ikke ydes lønkomensation, og særlig interessant er det, at af de SiD'ere, der ønsker færre timer, har 50 pct. angivet, at det er overenskomsten, der ikke giver mulighed for, at SiD'eren kan gå ned i tid.

Bjarne Laustsen (S):

Det var jo et meget interessant og hudløst ærligt svar, at selv om man rykker hele skuffen ud, så

har man ingen konkrete enkeltteksempler på, at der er nogle, der ønsker at gå på deltid, som er blevet nægtet det. Det vil sige, at man godt kan kigge på, hvor mange af de 4-6 pct., der findes aftaler mod deltid for, men det aner man ingenting om, og man aner heller ikke noget om, om der er mange ud af den femtedel, der har udtalt sig, som det fremgår af det SiD-papir, der er kommet på deltid efterfølgende.

Kl. 15.25

Der findes altså ingen – det må vi konkludere – enkeltstående eksempler på, at nogen mennesker er blevet nægtet at gå på deltid. Det er jo frihedsbegreber og frihedspakke, vi her taler om, derfor er det da underligt, at der ikke er nogen borgere i dette land med 2,2 millioner lønmodtagere, der har skrevet til ministeren og sagt: Jeg er blevet nægtet at gå på deltid.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som jeg sagde før, vil jeg gerne sige til spørgeren, at for mig er det ikke afgørende, om der er 10.000, der er blevet nægtet denne adgang, eller om der er 5, der er blevet nægtet denne her adgang.

Problemet er for mig lige alvorligt, hvad enten det er det ene eller det andet, for det er noget rent principielt, vi taler om i det her tilfælde. Vi taler om muligheden for, at organisationer kan forhindre mennesker i at tilrettelægge deres liv på den måde, som de gerne ville, og som den enkelte arbejdsgiver og den enkelte lønmodtager i fællesskab godt kunne finde ud af. Det er i al sin gribende enkelthed dét, det her forslag går ud på. Jeg kan så ikke forstå, hvorfor det er organisationerne og deres fine fornemmelser både på arbejdsgiverside og på lønmodtagerside, der skal tages større hensyn til, end til den medarbejder, der kunne få løst et personligt problem, ved at arbejdstiden kunne tilrettelægges lidt anderledes.

Nu kan jeg jo desværre ikke stille spørgsmål under denne her spørgetid, det vil jeg kunne under andre punkter, men når vi nu snakker om deltid, så skriver man i det valgprogram, som Socialdemokratiet gik til valg på i den seneste folketingsvalgkamp, som hedder »Mennesker først – Fri og fælles i det 21. århundrede« fra Socialdemokratiets valgoplæg: »... skabe bedre mulighed for deltid, mange forældre vil gerne arbejde på deltid i en periode, mens børnene er små, det skal der være mulighed for«. Næste sætning hedder: »Er der lovgivningsmæssige